

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **A A**, bývajúcej v N, zastúpenej JUDr. J O, advokátkou so sídlom v L, proti žalovanej **M Š**, bývajúcej v Š, **o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 7 C 57/2006, na dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 13. novembra 2007 sp. zn. 24 Co 241/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Galanta rozsudkom z 3. mája 2007 č.k. 7 C 57/2006-62 určil, že žalobkyňa je v podiele 1/3 podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností v katastrálnom území H, ktoré sú v katastri nehnuteľností zapísané na listoch vlastníctva č. X. V rozsudku uviedol, že o náhrade trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením. Uznesením zo 4. septembra 2007 č.k. 7 C 57/2006-67 Okresný súd Galanta žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobkyni do 3 dní náhradu trov konania 27 339 Sk a zaplatiť ju právnej zástupkyňi žalobkyne.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Nitre uznesením z 13. novembra 2007 sp. zn. 24 Co 241/2007 odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil (§ 220 O.s.p.) tak, že žalobkyni nepriznal náhradu trov konania; žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Zmeňujúci výrok odôvodnil tým, že v prejednávanej veci boli dané dôvody hodné osobitného zreteľa, so zreteľom na ktoré nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (§ 150 O.s.p.). Nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania odôvodnil tým, že žalovaná v odvolacom konaní náhradu týchto trov neuplatnila.

Zmeňujúci výrok uznesenia odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním. Vyslovila v ňom názor, že dovolanie je prípustné v zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. Na odôvodnenie opodstatnenosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku uviedla, že konanie je v danej veci postihnuté inou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala napadnutý výrok uznesenia odvolacieho súdu zrušiť a vec mu v rozsahu zrušenia vrátiť na ďalšie konanie.

Vyjadrenie žalovanej k dovolaniu sa v spise nenachádza.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.). Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením (§ 239 ods. 3 O.s.p.).

I keď žalobkyňou podané dovolanie smeruje proti zmeňujúcemu výroku uznesenia odvolacieho súdu (uvedenému v § 239 ods. 1 O.s.p.), bolo pri posudzovaní procesnej prípustnosti jej mimoriadneho opravného prostriedku potrebné zohľadniť, že napadnutým je

rozhodnutie o trovách konania, v prípade ktorého je prípustnosť dovolania v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. výslovne vylúčená.

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené.

Dovolateľka v dovolaní netvrdila, že by konanie bolo postihnuté niektorou z väd v zmysle § 237 O.s.p. a vada tejto povahy ani nevyšla v dovolacom konaní najavo. Dovolacie dôvody v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p., ktoré žalobkyňa uviedla v dovolaní, možno úspešne uplatniť len v procesne prípustnom dovolaní; samotné tieto dôvody ale prípustnosť dovolania nezakladajú, lebo nevykazujú znaky procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodiť z § 239 O.s.p. ani z § 237 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Keďže dovolanie odmietol ako procesne neprípustné, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého uznesenia.

Dovolateľka nebola v dovolacom konaní úspešná. Právo na náhradu trov konania vzniklo žalovanej (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. marca 2008

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: